

417. Hľa, otvára sa brána nebies

1. Hľa, o-tvá-ra sa brá-na ne-bies do-ko-rán a o - ko hľa-dí ta k ne-bes-kým vý-ši-nám
 2. My pri pojme sa k nim so spe-vom nábožným, a vzdajme slá-vu Bo-hu hla-som ľúbez-ným.
 3. Ó, svä-tí, kto - rí Bo - ha v ne-bi chváli - te a s an-jel-mi ho spevom vrúcny slá-vi-te;
 4. Náš chválospev nech le - tí k nebies vý-ši-nám, v ňom túž-ba srd-ca o-bra - cia sa vre-lo k vám:

1. Tam chó-ry svätých Bo-ha zve - le-bu-jú a zbo - ry Se-ra - fov mu pre-spevu-jú. pre-spevu-jú.
 2. Ich vie-ra v Bo-ha tam už zvi - ťa - zi-la a lá - ska na-šla tiež, po čom tú-ži-la. čom tú-ži-la.
 3. ach, na nás bra-tov, ses-try, si spomnite tam, pred Bohom, ne - beskom na ús-vi-te. na ús-vi-te.
 4. vy, ó, dra-hí svä-tí, po-môž - te v boji, nech čnosť sna-hy dia - blo-ve tu po-ko-rí. tu po-ko-rí.